

Билтен 6

Мали ЈОАКИМ

12-18.
НОВЕМБАР 2023.
БРАЊЕ

16. ФЕСТИВАЛ ПРЕДСТАВА ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ
ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ

Град Брање

Република Србија
Министарство културе и информисања

Синоћ на 16. Фестивалу представа за децу и младе „Мали Јоаким“
„Бајка о рибару и рибици“ по мотивима истоимене бајке А. С. Пушкина,
у режији Вјере Видов, у извођењу Позоришта лутака Ниш

РАЗГОВОР О ПРЕДСТАВИ: БАЈКА О РИБАРУ И РИБИЦИ

Представа „Бајка о рибару и рибици“ по мотивима истоимене бајке А. С. Пушкина, у режији Вјере Видов, у извођењу Позоришта лутака Ниш

После представе вођени су разговори о овом остварењу, у оквиру округлог стола којег је као модератор водио драматург Бојан Тасић.

Разговарао је са глумицама Светланом Михајловић, Александром Павловић, Татјаном Миленковић и Наташом Ристић

На почетку разговора, уметнички директор Позоришта Бора Станковић, Бојан Јовановић, захвалио се ансамблу на изри и пожелио им добродошлицу.

Драматург Бојан Тасић је у уводној речи напоменуо значај причања приче, те се осврнуо на сам почетак представе који почиње онако како замишљамо да је причање приче почело пре више милиона година. Није било ручка, а ловци су се вратили у село без улова, са причом коју су поделили око логорске ватре. То је снажан мотив који увлачи гледаоце у наставак маштовите фантазмагоричне приче о рибици која испуњава жеље. Нагласио је да, због великог интересовања публике да присуствује разговорима, жели да постави само једно питање: Колико је важно причати деци о теми охолости?

Глумица Светлана Михајловић желела је да прва одговори, пошто у представи тумачи лик грам-

зиве и околе Старице. Пре свега истакла је свевременост ове теме, као и то да своју јунакињу није бранила нити нападала, већ покушала да разуме њен порив за охолошћу, праћен социјалним статусом. Те нагласила како није сигурна ко би другачије поступио, пре свега није сигурна у себе, а позвала је и остале да се преиспитају. Јер најлакше је осудити. Треба упознати човека, загледати се у њега како би разумели зашто неко чини то што чини. Било лоше или добро.

Александра Павловић, глумица која тумачи Златну рибицу, надовезала се речима да похлепа као тема одлежава људску историју. Оно што је карактерише као значајну у овом тренутку јесте што живимо у потрошачком друштву. Намеће нам се конзумеризам, да свега имамо у изобиљу. Такође се потенцира на маркираној гардероби, а све то да би смо били прихваћени од друштва. Што је апсурд! Деца

морају размислити о вредностима, јер све више губимо компас. Погрешне или полу информације, уз исте такве вредности свакодневно нам се сервирају. Зато сматра да ово јесте добар тренутак, јер се морамо запитати колико је нама заправо довољно. Шта је дитиње – добар друг или маркиране патике... Нико не зна како би се понео да може добити све.

Тасић се потом укратко обратио деци изневши паралелу између Стеријине Феме из „Покондирене тикве“ и Старице у овој представи. Објаснио је важност да сањамо нешто боље, јер Фема није лоша особа само зато што жели нешто боље од живота наметнутог друштвеним нормама. Тек у режији Дејана Мијача, Фема добија своје ново читање и постаје трагична и исмејана јунакиња паланке, само зато што сања о бољем животу. Похлепа је нешто друго, јер у похлепи не знате за границе. Потом је реч дао деци из стручног жирија публице, као и публици која је у великом броју дошла.

Вук, члан жирија публице, је пре него што почну желео да се захвали њиховом другару Војину Ђорђевићу, који је од данас и званично члан жирија публице. Потом је Вук објаснио да Војин помно прати сваку представу и редовно учествује у свим разговорима. Након чега је уследио аплауз.

Војин је приметио покретљивост лутке Златне ридице, допало му се претпањање доја и платна које означава море. Јер је сенка ридице деловала као прави покрети у акваријуму. Док је Нађа обратила пажњу на звучне ефекте, такође на сценске покрете глумца и лутака. Хани су се допале лутке, њихов упечатљив дизајн. Док је Вук имао замерку на то што се нису константно користиле лутке.

Војин је годео да се зачудио када је буре испало са сцене, било му је духовито али се питао зашто? На шта су бурно реаговала и остала деца која нису знала такође да ли је то део представе.

Наташа Ристић, глумица, објаснила је да се то десило услед јаког ветра и таласа на мору. На шта се надовезао дечак из публице коме је узбудљиво било љуљање брода и бринуо се да ли ће потонути. Док се другој деци допао покрет лутки. Потом је Наташа објаснила како се то зове анимација, ти покрети који се деци допадају, што долази од речи анима, у преводу живот. То значи да глумци удахњују живот луткама које користе. Потом је питала децу да ли им се свиђају лутке? На шта је више деце рекло како им се много допадају. Нека од њих су бајку гледали на телефонима, али им је представа боља. Зато их је занимало како су направљене лутке?

Александра Павловић је објаснила да лутке осмишљава креаторка, по идеји редитељке. Њих две морају да разговарају о карактерима ликова и самој причи како би се то јасно видело на лутки. На шта је дечак из публице рекао да му лутке делују као да стварно постоје.

Софија из жирија публице похвалила је креативно-ст редитељке, истакла је предност и поседност представе због употреба лутака. Такође јој се допала музика и сама прича која је несвакидашња на репертоарима.

Војин је истакао поуку из приче: Ко тражи веће, изгуби из вреће. Док је девојчицу из публице занимало како су изведени покрети са луткама?

Татјана Миленковић, глумица, објаснила је да постоји више модела лутака. На пример комбиноване лутке које води више глумаца, оне су покретне у зглобовима и глумац, мора да има помоћ како би имао контролу над лутком. Док покрете осмишљавају и увежбавају на пробама.

Тома из публице изјавио је да је поносан на свог течу (селектора Бојана Јовановића) који је довео овакве представе у Врање. Услед чега је уследио смех и аплауз. Представа му се допала. Девојчици из последњег реда допало што представа има увод у виду причања приче. Док је њена другарица приметила изру светлости и сенки.

Софију је занимало колико је било тешко спремити овакву представу? На шта је глумица Александра Павловић одговорила да не постоји тешкоћа. Ово је посао који не може да се ради без љубави. Процес је јако маштовит, у свима буди слике. Као једно велико путовање. Чак нису сви покрети закуцани, већ се

током изре ослушкују партнери и реагује се по томе. Глумци знају шта им је радња у представи, али исто тако се морају прилагођавати различитим ситуацијама.

Вук опажа како лутка ридице стално мења стране, па се светло и звук морају прилагођавати. Дечак иза њега поделио је са свима како су они у вртићу правили представу са луткама и да је он учествовао. Док је Хану занимало зашто сви глумци носе сличне костиме? Тасић појашњава да је у представи са луткама битно да људи који контролишу лутке носе тамне доје, како не би одвлачили пажњу од лутака које су шареније.

Тома је за крај рекао како му се представа толико допала да се умало није успавао. Након чега је уследио аплауз и смех. Чиме смо завршили овај дивни разговор.

ОСВРТ НА ПРЕДСТАВУ "БАЈКА О РИБАРУ И РИБИЦИ" "КАТАРЗА У ГЛЕДАЛИШТУ, КАТАРЗА У ПРИРОДИ"

Пете такмичарске вечери 16. Фестивала за децу и младе „Мали Јоаким“, врањска публика имала је прилику да погледа представу „Бајка о рибару и рибици“ по мотивима истоимене бајке А. С. Пушкина, у режији Вјере Видов, у извођењу Позоришта лутака Ниш.

Као и пре више милиона година, када су се ловци без улова вратили у пећину и уместо вечере испричали причу око огњишта. Тако и ови морнари који, без улова, причају причу како не би мислили о глади, настављајући тиме најстарију традицију људског рода. Причање приче.

Ова бајка А. С. Пушкина нам је свима јако добро позната, нарочито због свог основног мотива, а то је похлепа. Јако битна тема не само за децу, већ и за одрасле. Морам изразити жал што драматуршкиња Нина Павловић није додатно искористила плодно тле за актуелизацију и уопште рад на овако битној теми, већ бајку оставља на основици.

Креација и израда лутака, костима и сценографије Душана Станковића и Драгана Бреже сведени су али дозвољавају глумцима да их разиграју светлошћу и сенкама које су деци распламсале машту и омогућиле да уживају у приповедању.

Александра Павловић у улози Златне рибице оставила је најјачи утисак на све присутне, својом лепшавом игром. Слободан Миљковић у улози Рибара, као једини мушки члан, заинтригирао је децу својим гласом и минималистичким покретима лутке Рибара. Светлана Михајловић у улози Старице гра-

ди антагонисткињу из старих дечјих прича која расте у својој охолости до тренутка када све пукне као мехур од сапуннице и остају одјеци воде која потапа њено корито у коме је утопила свој живот. Регистарка Вјера Видова разиграва основицу бајке, али морам се надовезати на коментаре о драматизацији. Управо јер се пропустила прилика да добијемо ново читање управо лика Старице која у бајци само наизглед делује једнодимензионално, али потенцијно да се истраже разлози њене охолости.

Узевши у обзир целокупни утисак, имали смо прилике да погледамо једну добру представу, која нас је подсетила о важности причања приче и усменог предања. Са маштовитом сценском игром и сетном (лирском) атмосфером.

Бојан Тасић

ИНТЕРВЈУ СА ГЛУМИЦОМ И ЧЛАНИЦОМ ЖИРИЈА **Соњом Милојевић** "ДЕЦА СУ НАЈБОЉИ КРИТИЧАРИ"

– Каква је позиција Шапца што се тиче дечје сцене?
Соња: Позиција Шапца је све боља и боља. Није било баш сјајно, јер смо имали средства да искључиво и углавном одвајамо за вечерње представе. На жалост, дешавало се да дечје представе добију нека мања средства, што је доста утицало на продукцију и сам квалитет. Међутим, у задњих четири до пет година, почели смо да улажемо. То се већ исплатило, јер смо прошле године победили на „Малом Јоакиму“, уз то смо добили још пар лепих награда. Средства су скромна, али је важно да се ипак издвајају. Ове године би требало да урадимо још једну представу. Која би ушла у озбиљнији буџет, а не по систему штапа и канапа. Мислим да је то јако важно, јер на тај начин правимо публику. Та публика ће касније долазити у позориште.

– Која је важност дечјег позоришта?

Соња: Дечје позориште је јако важно и жао ми је што смо ми у малим срединама ускраћени за одвојену дечју сцену.

– Због тога су нам и битни фестивали као што је „Мали Јоаким“?

Соња: Апсолутно, „Мали Јоаким“ је сам по себи јако важан. Али, пошто се већ о томе доста говорило, нема разлога да се понављамо. Најбитније је што се одвојио од „Великог Јоакима“, што постоји сам за себе и што је Министарство препознало капацитет, и почела су да пристижу некаква средства. Видимо и овде пуно салу.

– Колико су битне организоване посете?

Соња: Није реч само о организованим посетама. Ми ћемо дечју представу увек напунити, лако се организујемо са школама. Али, када се деца навикну она ће сама тражити да долазе. Пример за то видим овде.

Иза жирија свако вече седе дечкић са својом баком и он ће сигурно наставити да долази до краја фестивала. Такође сам сигурна да ће он постати прави позоришни гледалац,
– Да ли имате представу са дечјег репертоара у којој глумите, а која Вам је посебно драга?

Соња: Наравно, у питању је прошлогодишња представа са којом смо освојили „Малог Јоакима“, у питању је „Црвенкапа и драги вук“ у којој тумачим лик Баба Жике.

– Колико често играте у дечјим представама?

Соња: Морам признати, не играм често. Већ сам доста ангажована на вечерњој сцени, али врло радо учествујем у дечјим представама. Увек се радујем тој игри, јер су деца најбољи критичари. Код њих нема преваре, нити лажи. Много ми је важно што могу да послушајем децу око себе, поготово сада док сам у жирију. Ти њихови гласићи ми много говоре о томе каква је представа. Када чујем и видим њихову реакцију на представу, то много утиче на мене. Дечје позориште је дивно, посебно, јединствено и можда најистинитије. Управо због публике која нема задршку, која навија када им се навија, негодуете када им се негодуете. Они се не ограничавају. Радују се или плачу, једноставно у моменту реагују на оно што виде и осећају са сцене.

ДЕЈАН АЛЕКСИЋ

ЈЕДНОБРКИ ВИТЕЗ

КПЈ
КРАЉЕВАЧКО
ПОЗОРИШТЕ

РЕЖИЈА: АЛЕКСАНДРА КОВАЧЕВИЋ

Реч редитеља

У једном далеком краљевству, давних дана, било је много различитих проблема и проблема због различитости. Краљевство је обузимао велики страх.

"Рат само што није", говорио је, дрхтајући, Краљ који је обожавао јурке. Његова кћер, Принцеза, плашила се да није довољно лепа и зато је тражила кремницу за лице од птичјег млека. Храбри витез се крио и стигео јер му је растао само један брк.

Док су тако стрепели и умножавали своје страхове, њихови проблеми су постајали све већи, претећи да их прогутају. Све док једног дана нису схватили... Љубав је решење – она не познаје страх и види лепоту у различитости!

На који се начин ово краљевство изборило са својим проблемима и како је љубав поједила страх видетеће у нашем "Једнобрком витезу"!

Александра Ковачевић

ВЕЧЕРАС НА РЕПЕРТОАРУ

ПЕТАК 17. 11. 2023.

ПОЧЕТАК 17 И 19 ЧАСОВА

Сценограф: Владан Славковић

Костимограф: Стефан Савковић

Музика: Андреј Алексић,

Предраг Милановић

Сарадник на

драматургији: Миодраг Динуловић

Лектор: Ђорђе Марковић

Дизајн светла: Радомир Стаменковић

Кореографија: Александра Аризановић

Дизајн плаката

и програма: Владан Славковић

Играју:

Краљ Зоран Церовина

Принцеза Светлана Миленковић

Једнобрки витез Владимир Јовановић

Саветник Горица Динуловић

Трговац – Краљ Кијавко Предраг Павловић

Трговчева кћи Александра Аризановић

Дворска луда Биљана Талић

Чаробњак Јован Живковић

Тавран Иван Ћирић

УОБРАЖЕНА МАРГАРЕТА

ТЕКСТ И РЕЖИЈА: МИОДРАГ ДИНУЛОВИЋ

СУТРА НА РЕПЕРТОАРУ

СУБОТА 18. 11. 2023.

ПОЧЕТАК 17 И 19 ЧАСОВА

Реч редитеља

Одбила је свакога ко је њу просио за жену. И та уображена Маргарета одбиће, веровали или не, чак и једног Краља, само због тога што на лицу има неколико дубуљица. Но, да ли је ово само прича о једној уображеној девојци или о свима онима који су некога свесно повредили својом гордошћу, похлепом или тврдоглавим инатом. Да ли је ово прича о томе да су покајање и опроштај могуће лековито решење, а да је у позоришту заиста све могуће?

Миодраг Динуловић

Асистент редитеља: Тања Крчмарик

Сценограф и костимограф: Ана Колбјанова

Композитор: Александар Спасић

Дизајн светла: Радомир Стаменковић

Играју:

Причала Наташа Пејић

Маргарета Петра Димитријевић

Мајка Сузана Грујић

Краљ Ригоберт Иван Јанковић

Принц Алонсо Филип Радивојевић

Газдарица Мафина Мина Цоцић

Савет фестивала:

Миодраг Динићевић, директор Краљевачког позоришта
Младен Кнежевић, директор Књажевско-српског театра Крагујевац,
Зоран Стаматовић, директор Народног позоришта Ужице
Владимир Ђуричић, директор Позоришта тимочке крајине „Зоран Радомиловић“
Лазар Пенчић, директор народног позоришта Пирот
Спасоје Ж. Миловановић, директор Народног позоришта Ниш
Предраг Радоњић, директор Народног позоришта Приштина
Бранислав Недић, директор Крушевачког позоришта
Ивана Недуљковић, директорка ПУЛС театра Лазаревац,
Владимир Василић, директор Шабачког позоришта
Јелена Патрковић, директорка позоришта за децу Крагујевац,
Милица Радуловић, директорка Позоришта лутака Ниш
Драган Марјановић, директор Народног позоришта Лесковац,
Ненад Јовић, директор Позоришта „Бора Станковић“ Врање
Сеадетин Муџезиновић, директор регионалног позоришта Нови Пазар
Братислав Јанковић, директор Градског позоришта Чачак

За издавача – Ненад Јовић

Уредник каталога – Бојан Јовановић

Дизајн и штампа плаката и каталога – Трифон, Врање

Тираж 100 примерака

Врање 2023.

Контакт:

ЈУ Позориште „Бора Станковић“

Народног хероја 1, Врање

Телефон: +381 (17) 400 009, факс: 400 010

Електронска адреса: pozoristeborastankovic@gmail.com

www.pozoriste-vranje.rs

Уредништво билтена:

Бојан Јовановић – глумци, и уметнички директор позоришта

Бојан Тасић – драматург

РЕПЕРТОАР ФЕСТИВАЛА

Недеља 12.11.2023. у 18ч

ПИНОКИО

Текст: Нађа Василева Ковачовска, Дарко Ковачовски
Режија: Дарко Ковачовски

ПОЗОРИШТЕ
ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ
КРАГУЈЕВАЦ

Понедељак 13.11.2023. у 16 и 19ч

МУЛАН

Текст: Тијана Грумић
Режија: Дамјан Кецојевић

НАРОДНО
ПОЗОРИШТЕ
УЖИЦЕ

Уторак 14.11.2023. у 17 и 19ч

ВАСИЛИСА ПРЕКРАСНА

Текст: Миодраг Миша Станисављевић
Режија: Вахидин Прелић

Среда 15.11.2023. у 11:30 и 13ч

ХРАБРА КРОЈАЧИЦА

Текст: Јелена Палигорић Синкевић
Режија: Марко Торлаковић

Четвртак 16.11.2023. у 17 и 19ч

БАЈКА О РИБАРУ И РИБИЦИ

По мотивима истоимене бајке А.С. Пушкина
Режија: Вјера Видов

Петак 17.11.2023. у 17 и 19ч

ЈЕДНОБРКИ ВИТЕЗ

Текст: Дејан Алексић
Режија: Александра Ковачевић

Субота 18.11.2023. у 17 и 19ч

УОБРАЖЕНА МАРГАРЕТА

Текст и режија: Миодраг Динуловић

Република Србија
Министарство културе и информисања

Пријатељи фестивала:

Prenočište
SoLe

ЗЛАТНА
ЛУЛА

РАДСКА
МЕЊА